

Baznīcas mācības

2016. gada 25. oktobris

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

No mormonandgay.lds.org.

Dievs mīl visus Savus bērnus

Nav nekā, kas spētu vēl pilnīgāk parādīt Dieva visaptverošo mīlestību, kā Viņa vēlme ziedot Savu Dēlu, lai mēs, Viņa bērni, varētu uzveikt nāvi un mums varētu tikt piedāvāta mūžīgā dzīve. „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” (Jāņa 3:16). Nav nekā, kas vēl labāk parādītu Jēzus Kristus mīlestību, kā Viņa vēlme atdot Savu dzīvību, lai izpirktu cilvēces grēkus, atlīdzinātu visas ciešanas un netaisnību un sarautu nāves važas par mums visiem (skat. Almas 7:11–13). „Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem.” (Jāņa 15:13.)

2009. gada oktobra vispārējā konferencē prezidents Dīters F. Uhtdorfs aprakstīja Dieva mīlestību, sakot:

„Dievs neuzlūko ārējo izskatu. Es ticu, ka Viņam nebūt nerūp, vai mēs dzīvojam pilī vai būdīnā, vai mēs esam izskatīgi vai neizskatīgi, vai mēs esam slaveni vai visu aizmirsti. Kaut arī mums ir vājības, Dievs mūs mīl ar absolūtu mīlestību. Kaut arī mēs esam nepilnīgi, Dievs mūs mīl visā pilnībā. Kaut arī mēs jūtamies pazuduši un neaptveram, kurp doties, Dieva mīlestība aptver mūs visā pilnībā.

Viņš mīl mūs, jo Viņam ir bezgalīgas, svētas, šķīstas, neapprakstāmas mīlestības pilna sirds. Mēs esam svarīgi Dievam ne jau savu sasniegumu dēļ, bet tādēļ, ka mēs esam Viņa bērni. Viņš mīl ikvienu no mums.” („Dieva mīlestība”, 2009. gada oktobra vispārējā konference.)

Dievs mīl mūs visus. Viņš mīl gan dažādu ticību pārstāvjus, gan neticīgos. Viņš mīl tos, kuri cieš. Viņš mīl gan bagātos, gan nabagos. Viņš mīl visu rasu un tautību pārstāvjus — precētus vai neprecētus, kā arī tos, kuri jūt homoseksuālas tieksmes vai uzskata sevi par gejiem, lesbietēm vai biseksuāļiem. Un Dievs sagaida, lai mēs sekotu Viņa paraugam.

Mums ir pavēlēts mīlēt Dievu un citam citu.

„Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Šis ir augstākais un pirmais baušlis. Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu.” (Mateja 22:37–39.)

„Tas ir Mans baušlis, lai jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis.” (Jāņa 15:12.)

Mēs izrādām Dievam savu mīlestību, ievērojot Viņa baušļus (skat. Jāņa 14:15) un mīlot cits citu (skat. Jāņa 13:34). Ja kāds no jūsu ģimenes locekļiem vai draugiem izjūt homoseksuālas tieksmes vai uzskata sevi par geju vai lesbieti, mīliet viņu. Prezidents Henrijs B. Airings dalās atziņā:

„Ja jūs vēlaties saglabāt tuvas attiecības ar kādu jums dārgu cilvēku, no kura esat attālinājies, jūs zināt, kā jums ir jārikojas. Jūs atradīsiet veidu, kā runāt ar šo cilvēku, kā uzklaut viņu, un jūs atklāsiet, ko varat darīt viens otra labā. Jo biežāk tas notiks un jo ilgāk tas turpināsies, jo stiprāka būs

jūs savstarpējā pieķeršanās. Ja būs pagājis daudz laika, nerunājot, neuzklausot un neko nedarot, šī pieķeršanās kļūs vājāka. Dievs ir pilnīgs un visuvarens; un jūs un es esam mirstīgi. Taču Viņš ir mūsu Tēvs, Viņš mīl mūs, un Viņš dāvā mums iespēju tuvināties Viņam, gluži kā mīlošs draugs. Un jūs varat to panākt ļoti līdzīgā veidā — runājot, uzklausot un rīkojoties” („To Draw Closer to God”, 1991. gada aprīļa vispārējā konference.)

Mēs izrādām savu mīlestību pret Dievu, mīlot citus un kalpojot citiem. „Un, lūk, es saku jums to visu, lai jūs varētu mācīties gudrību; lai jūs varētu mācīties, ka tad, kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam.” (Mosijas 2:17.)

Ko tas nozīmē — mīlēt citam citu? Mīlestība ir gādīga. Mīlestība uzklausa. Mīlestība izturas draudzīgi. Mīlestība iedvesmo. Mīlestība ir pamatā tam, kas padara mūs par cilvēkiem, jo mēs esam Dieva bērni un „Dievs ir mīlestība” (1. Jāņa v. 4:8). Pēdējo vakariņu laikā Glābējs atkārtoja: „No tam visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā.” (Jāņa 13:35.)

Pavēle mīlēt citam citu nozīmē to, ka mums ir jāmīl arī tie, kuri pasauli redz citādāk nekā mēs. Kā paskaidroja elders Dalins H. Oukss:

„Mūsu dzīvē ir ļoti daudz attiecību un apstākļu, kur nākas sadzīvot ar atšķirīgo. Mums nevajadzētu noliegt savus atšķirīgos uzskatus vai atteikties no tiem, ja tas skar būtiskus jautājumus, taču, kā Kristus mācekļiem, mums ir mierīgi jāsadzīvo ar apkārtējiem, kam nav tādu pašu vērtību un kas nepieņem mācības, uz kurām tās ir balstītas. Īstenojot Tēva pestīšanas ieceri, kuru esam izzinājuši caur pravieša atklāsmi, mēs esam nonākuši laicīgos apstākļos, kur mums ir jāievēro Viņa baušļi. To vidū ir bauslis — mīlēt savus tuvākos, kā Viņš mūs ir mīlējis, neatkarīgi no viņu kultūras vai atšķirīgajiem uzskatiem. Mormona Grāmatas pravietis ir mācījis, ka mums ir jāvirzās uz priekšu „ar mīlestību uz Dievu un uz visiem cilvēkiem”. (2. Nefija 31:20.)” („Mīlēsīm apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!”, 2014. gada oktobra vispārējā konference.)

Dievišķā mīlestība neattaisno grēku, „jo Es, Tas Kungs, nevaru raudzīties uz grēku pat ar vismazāko atlaidi”, taču tā dedzīgi vēlas piedot, — „tomēr, tam, kas nožēlo grēkus un pilda Tā Kunga baušļus, tiks piedots” (M&D 1:31–32). Tāpat arī mums nevajadzētu atkāpties, dzīvojot pēc Dieva baušļiem un pastāvot par tiem, taču tajā pašā laikā mums būtu jāatspoguļo Dieva mīlestība, mīlot citam citu tik atklāti un pilnīgi, lai neviens nejostos atstāts vai vientuļš un nezaudētu cerību.

Pestītājs visā pilnībā izprot visas mūsu grūtības

„Mēs tagad visu redzam mīklaini, kā spogulī, bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu tik pa daļai, bet tad atzišu pilnīgi, kā es pats esmu atzīts.” (1. korintiešiem 13:12.)

Kā mirstīgajiem — mūsu izpratne ir ierobežota. Mēs varam pasludināt līdz ar Nefiju, ka mēs zinām, „ka Viņš mīl Savus bērnus, tomēr [mēs nezinām] visu lietu nozīmi” (1. Nefija 11:17).

Meklējot atbildes un virzienu savā personīgajā ceļā, mēs varam uzticēties Dievam un spēkam, kas izriet no Jēzus Kristus veiktā Izpirkšanas upura. Uzņemdamies pasaules grēkus, Jēzus Kristus izcieta arī visas sāpes un ciešanas, ko vien cilvēcīga būtne var pieredzēt:

„Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.” (Almas 7:11.)

Homoseksuālas tieksmes nav grēks, un mēs varam izvēlēties, vai tām atsaukties

Baznīcai nav noteiktas nostājas par homoseksuālu tieksmju cēloņiem. 2006. gadā elders Dalins H. Oukss paziņoja:

„Baznīcai nav noteiktas nostājas par kādu noslieču vai tieksmju cēloņiem, ieskaitot homoseksuālas tieksmes.” (2006. gada intervija ar elderu Dalinu H. Oukšu un elderu Lensu B. Vikmenu: „Homoseksuālas tieksmes”.)

Homoseksuālas tieksmes nav grēks. Elders M. Rasels Balards ir paziņojis:

„Runāsim skaidri: Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca uzskata, ka „homoseksuālas tieksmes ir daudzu cilvēku sarežģīta realitāte. Pati tieksme nav grēks, taču atsaukšanās tai ir grēks. Lai gan cilvēki neizvēlas just šādas tieksmes, viņi izvēlas to, vai tām atsaukties. Baznīca ar mīlestību un izpratni vēršas pie visiem Dieva bērniem, tostarp [tiem, kuriem ir homoseksuālas tieksmes].” („The Lord Needs You Now!” Ensign, 2015. g. sept., 29. lpp.)

Lai gan homoseksuālas tieksmes nav grēks, tās var kļūt par izaicinājumu. Kaut arī cilvēks, iespējams, nav izvēlējis izjust šādas tieksmes, viņš var apņemties ievērot Dieva baušļus. Vecākiem, kuru bērns izjūt homoseksuālas tieksmes vai uzskata sevi par geju/lesbieti, vajadzētu izvēlēties mīlēt un pieņemt šo bērnu. Kā Baznīcas locekļu sabiedrībai — mums vajadzētu veidot draudzīgu sabiedrību.

„Un Viņš aicina visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību; un Viņš nevienam neliedz nākt pie Viņa, . . . visi ir vienādi Dieva priekšā.” (2. Nefija 26:33).

Cilvēki, kuri dzīvo saskaņā ar Dieva likumiem, var pilnvērtīgi piedalīties Baznīcas dzīvē

„Tiešām, es atzīstu, ka Dievs neuzlūko cilvēka vaigu.” (Ap. d. 10:34.)

Dievs sola: ja mēs paklausīsim Viņa likumiem, mēs iegūsim mūžīgu laimi, un Viņš allaž tur Savus solījumus. Cilvēki, kuri izjūt homoseksuālas tieksmes vai uzskata sevi par gejiem/lesbietēm, pavisam noteikti var dot solījumus Dievam un ievērot tos. Viņi var staigāt Viņa gaismā. Viņi var pilnvērtīgi piedalīties Baznīcas dzīvē.

„Ja kāds no Baznīcas locekļiem izjūt homoseksuālas tieksmes, bet neiesaistās homoseksuālās attiecībās, vadītājiem vajadzētu viņu atbalstīt un mudināt arī turpmāk dzīvot saskaņā ar savu apņemšanos — ievērot Šķīstības likumu un kontrolēt netikumīgas domas. Šie Baznīcas locekļi var saņemt aicinājumus Baznīcā. Ja viņi ir cienīgi un visādi citādi atbilstoši, viņiem var tikt izsniegta rekomendācija tempļa apmeklējumam, un viņi var izpildīt tempļa priekšrakstus.” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6.)

Prezidents Gordons B. Hinklijs paziņoja:

„Mēs mīlam viņus kā Dieva dēlus un meitas. Viņi var izjust zināmas tieksmes, kas ir spēcīgas un ko var būt grūti kontrolēt. Vairums cilvēku laiku pa laikam izjūt dažāda veida tieksmes. Ja viņi šīm tieksmēm nepadodas, viņi var turpināt dzīvot, tāpat kā pārējie Baznīcas locekļi. Ja viņi pārkāpj Šķīstības likumu vai Baznīcas morāles standartus, viņi tiek pakļauti Baznīcas disciplinārsodam, tāpat kā citi.” („What Are People Asking about Us?” 1998. gada oktobra vispārējā konference.)

Lai kādi būtu apstākļi, ikviens cilvēks šobrīd var sniegt savu ieguldījumu Tā Kunga darbā, sagaidot, ka viņa/viņas uzticība nesīs tādas pašas laicīgas un mūžīgas svētības, ko Dievs ir apsoliis ikvienam, kurš būs tikpat uzticīgs. Elders D. Tods Kristofersons dalās atziņā:

„Katram ir dāvanas, katram ir talanti; katrs var sniegt savu ieguldījumu dievišķās ieceres īstenošanā ikvienā paaudzē. Lielu daļu no būtiskā un labā — reizēm pat visu, kas tobrīd nepieciešams, — var sasniegt nepilnīgos apstākļos. Tik daudzi no jums dara labāko, ko spēj. Un, kad jūs, kas nesat smagākās laicīgās dzīves nastas, ceļaties, lai aizstāvētu Dieva ieceri — paaugstināt Viņa bērnus —, mēs visi esam gatavi jūs atbalstīt. Mēs ar pārliecību liecinām, ka, īstenojot Izpirkšanu, Jēzus Kristus ņēma vērā visus iespējamus zudumus un zaudējumus un ka beigu beigās viss tiks atlīdzināts tiem, kas vēršas pie Viņa. Nevieni nav nolemts tam, lai saņemtu mazāk par visu to, ko Tēvs paredzējis Saviem bērniem.” („Kāpēc laulība, kāpēc ģimene?”, 2015. gada aprīļa vispārējās konferences runa.)

Šķīstības likums attiecas uz visiem Dieva bērniem

Seksuālā šķīstība ir būtiska daļa no ieceres, ko Dievs paredzējis mūsu laimei. Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kворums ir paziņojis:

„Pirmais bauslis, ko Dievs deva Ādamam un Ievai, bija saistīts ar viņu, kā vīra un sievas, spēju kļūt par vecākiem. Mēs pasludinām, ka bauslis, ko Dievs deva Saviem bērniem, — vairoties un piepildīt zemi — vēl arvien ir spēkā. Turklāt mēs paziņojam, ka, saskaņā ar Dieva pavēli, svēto dzīvības radīšanas spēku drīkst izmantot vienīgi vīrietis un sieviete, kas ir likumīgi laulāti kā vīrs un sieva.” („Ģimene — vēstījums pasaulei”).

Seksuālas attiecības starp vīrieti un sievieti, kuri nav precējušies, vai starp viena dzimuma pārstāvjiem ir grēcīgas, jo tādējādi tiek pārkāpts viens no mūsu Debesu Tēva svarīgākajiem likumiem, liekot šķēršļus mūsu mūžīgajai pilnveidei.

„Tā Kunga Šķīstības likums paredz atturību pirms laulībām un uzticību, stājoties likumīgā laulībā. Seksuālas attiecības ir pieļaujamas vienīgi starp vīrieti un sievieti, kuri ir legāli un likumīgi salaulāti kā vīrs un sieva. Laulības pārkāpšana, seksuālas attiecības pirms laulībām, homoseksuālas attiecības un ikviena netikumīga, nedabiska un nešķīsta rīcība ir grēcīga.” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5.)

Cilvēki, kuri ir pārkāpuši Šķīstības likumu, var tikt samierināti ar Dievu caur grēku nožēlu, neatkarīgi no savas seksuālās orientācijas.

„Tev nebūs laulību pārkāpt, un tas, kas pārkāpj laulību un nenožēlo grēkus, tiks padzīts. Bet tam, kas pārkāpj laulību un nožēlo grēkus ar visu savu sirdi, un atmet to, un vairāk nedara, tev būs piedot.” (Mācības un Derību 42:24–25.)